

Kitabu cha Daniel - Nambari mia moja na kumi na saba

Kufunua Sheria ya Jumapili Inayokuja Hivi Karibuni: Uchambuzi wa Kitipolojia wa Ishara ya Kutoroka

Jeff Pippenger
2024-03-05

Dada White anaitambua sheria ya Jumapili itakayokuja hivi karibuni kuwa “ishara,” iliyoonyeshwa kwa mfano na majeshi ya Roma yaliyoizunguka Yerusalemu mwaka wa 66, na kwa kufanya hivyo, anatambua kundi lenye macho yasiyoona, na masikio yasiyosikia.

Umilele umejitana mbele yetu. Pazia liko karibu kuondolewa. Sisi tunaoshikilia nafasi hii yenye uzito na uwajibikaji, tunafanya nini, tunawaza nini, hata tunang'ang'ania upendo wa ubinafsi wa starehe, wakati nafsi zinaangamia kutuzunguka? Je, mioyo yetu imekuwa migumu kabisa? Je, hatuwezi kuhisi au kufahamu kwamba tuna kazi ya kufanya kwa ajili ya wokovu wa wengine? Ndugu, je, ninyi ni wa kundi la wale ambao wakiwa na macho hawaoni, na wakiwa na masikio hawasikii? Je, ni bure kwamba Mungu amewapa maarifa ya mapenzi yake? Je, ni bure kwamba amewatumia onyo baada ya onyo? Je, mnaamini matamko ya kweli ya milele kuhusu yale yanayokaribia kuja juu ya dunia, je, mnaamini kwamba hukumu za Mungu zinaning'inia juu ya watu, na bado mnaweza kukaa kwa raha, wazembe, wasiojali, wapenda starehe?

"Sasa si wakati wa watu wa Mungu kuelekeza mapenzi yao au kujiwekea hazina duniani. Wakati huo si mbali, ambapo, kama wanafunzi wa awali, tutalazimika kutafuta kimbilio katika maeneo ya ukiwa na ya upweke. Kama vile kuzingirwa kwa Yerusalemu na majeshi ya Kirumi kulivyokuwa ishara ya kutoroka kwa Wakristo wa Yudea, vivyo hivyo kuchukua mamlaka kwa upande wa taifa letu katika amri ya kulazimisha sabato ya kipapa kutakuwa onyo kwetu. Wakati huo ndipo wa kuondoka katika miji mikubwa, kama maandalizi ya kuiacha hata miji midogo, ili kwenda katika makazi ya faragha katika sehemu zilizotengwa miongoni mwa milima." Ushuhuda, juzuu ya 5, 464.

Sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni nchini Marekani ni ishara ya onyo (ishara), "ya kuondoka katika miji mikubwa, kama maandalizi ya kuondoka katika miji midogo, kuelekea makazi ya kujitenga katika maeneo ya faragha miongoni mwa milima." Uadventista wa Laodikia kwa kiasi kikubwa haujatambua kwamba mgogoro wa sheria ya Jumapili nchini Marekani unatimiza "ishara" iliyotajwa katika The Great Controversy. Hii inafananishwa na "ishara" ya mwanzoni mwa miaka mitatu na nusu. "Ishara" hiyo ilitimia katika kuzingirwa kwa kwanza kwa Yerusalemu kulikotokea mwaka 66, na inawakilisha kwa mfano "bendera" inayoinuliwa wakati wa sheria ya Jumapili inayokuja hivi karibuni.

Uharibifu halisi wa Yerusalemu ulifanywa na Tito mwaka 70 BK, na mzingiro wa Tito ulionyeshwa mapema kwa mfano katika mzingiro wa Kestius wa mwaka 66 BK, kwa maana Yesu

daima huonyesha mwisho wa jambo kwa kutumia mwanzo wake. Ilikuwa ni mzingiro wa mwanzo wa Kestius ndio uliokuwa "ishara" ya kukimbia ambayo Yesu alikuwa ameitoa, si mzingiro wa Tito. Mzingiro mmoja ulikuwa wa mwanzo, na mwingine ulikuwa wa mwisho.

Hakuna Mkristo hata mmoja aliyeangamia katika uangamizi wa Yerusalemu. Kristo alikuwa amewapa wanafunzi wake onyo, na wote walioyaamini maneno yake walikuwa walingojea ishara iliyokuwa imeahidiwa. "Mtakapoiona Yerusalemu imezungukwa na majeshi," akasema Yesu, "ndipo jueni kwamba uangamizi wake umekaribia. Basi wale walio katika Uyahudi na wakimbilie milimani; na wale walio katikati mwake watoke nje." Luka 21:20, 21. Baada ya Warumi chini ya Cestius kuuzunguka mji, waliuacha ghafla mzingiro huo wakati kila kitu kilipoonekana kufaa kwa shambulio la papo hapo. Waliokuwa wamezingirwa, wakiwa wamekata tamaa ya upinzani wenye mafanikio, walikuwa karibu kujisalimisha, wakati jenerali wa Kirumi alipoondoa majeshi yake bila sababu yoyote inayoonekana. Lakini uongozi wa rehema wa Mungu ulikuwa ukiyaelekeza mambo kwa mema ya watu wake mwenyewe. Ishara iliyokuwa imeahidiwa ilikuwa imetolewa kwa Wakristo waliokuwa walingojea, na sasa fursa ilitolewa kwa wote waliotaka, kuitii onyo la Mwokozi. Matukio yalipangwa kwa namna kwamba wala Wayahudi wala Warumi wasingeweza kuzuia kuondoka kwa Wakristo. Cestius alipojiondoa, Wayahudi, wakitoka Yerusalemu kwa shambulio la kushtukiza, waliifuatilia jeshi lake lililokuwa likirudi; na wakati majeshi yote mawili yalipokuwa yamejishughulisha kikamilifu hivyo, Wakristo walipata nafasi ya kuondoka mjini. Wakati huo pia nchi ilikuwa haina maadui ambao wangeweza kujaribu kuwakatia njia. Wakati wa mzingiro, Wayahudi walikuwa wamekusanyika Yerusalemu kuadhimisha Sikukuu ya Vibanda, na hivyo Wakristo kote nchini waliweza kutoroka bila kusumbuliwa. Bila kukawia walikimbilia mahali pa usalama - mji wa Pella, katika nchi ya Perea, ng'ambo ya Yordani. Pambano Kuu, 30.

Kuzingirwa kwa Yerusalemu na Cestius katika mwaka wa 66 kulitimiza "ishara" ya onyo ambayo Kristo alikuwa ameirekodi kwa ajili ya Wakristo wa historia hiyo, lakini kuzingirwa kwa Tito mwaka 70 BK hakutoa "ishara" ya kukimbia. Wakati wa kuzingirwa huko hakukuwa na Wakristo waliobaki mjini, na kuzingirwa kwa mwisho kulisababisha uharibifu wa Yerusalemu, na katika uharibifu wa Yerusalemu "hakuna Mkristo hata mmoja aliyeangamia," kwa maana Wakristo walikuwa wamekimbia mwanzoni mwa historia.

Vikosi vya Wayahudi, wakimfuatilia Cestius na jeshi lake, waliwashambulia kutoka nyuma kwa ukali uliotishia kuwaangamiza kabisa. Kwa taabu kubwa Warumi walifaulu kurudi nyuma. Wayahudi walinusurika karibu bila hasara, na wakiwa na nyara zao wakarejea kwa ushindi Yerusalemu. Hata hivyo, mafanikio haya ya dhahiri yaliwaletetea tu mabaya. Yalitia ndani yao roho ya upinzani wa ukaidi dhidi ya Warumi, ambayo haraka ilileta majonzi yasiyosemeka juu ya mji uliokuwa umehukumika.

Maafa yaliyoiangukia Yerusalemu yalikuwa ya kutisha sana wakati mzingiro ulipoanzishwa tena na Tito. Mji ulizingirwa wakati wa Sikukuu ya Pasaka, wakati mamilioni ya Wayahudi walipokuwa wamekusanyika ndani ya kuta zake. Pambano Kuu, 31.

Kuanzia Sikukuu ya Vibanda ya mwaka 66 hadi Pasaka ya mwaka 70 ni miaka mitatu na nusu, ambayo kinabii ni siku elfu moja mia mbili na sitini. Kuanzia mwaka 66 hadi mwaka 70 Roma ya

kipagani ilikanyaga patakatifu na jeshi, kama vile Roma ya kipapa ilivyokanyaga mji mtakatifu kwa miezi arobaini na miwili kuanzia mwaka 538 hadi 1798.

Lakini ua wa nje wa hekalu uache, wala usiupime; kwa maana umepewa Mataifa; nao watakanyaga mji mtakatifu kwa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 11:2.

Roma ya kipagani na Roma ya kipapa zilikanyaga Yerusalemu kwa siku elfu moja mia mbili na sitini (miaka), na hivyo kuonyesha kwamba Roma ya kisasa itakanyaga Yerusalemu wa kiroho wa siku za mwisho kwa kipindi cha kiishara cha siku elfu moja mia mbili na sitini. Kipindi hicho cha kiishara kitaanza wakati sheria ya Jumapili inayokaribia itakapotungwa nchini Marekani, wakati jeraha la mauti litakaponywa.

Nikaona moja ya vichwa vyake kana kwamba kimejeruhiwa hata kufa; na jeraha lake la mauti likapona; na dunia yote ikashangaa ikamfuata yule mnyama. Nao wakamsujudia yule joka aliyempa yule mnyama mamlaka; nao wakamsujudia yule mnyama, wakisema, Ni nani aliyepa kama yule mnyama? Nani awezaye kufanya vita naye? Naye akapewa kinywa cha kusema maneno makuu na makufuru; naye akapewa mamlaka ya kuendelea kwa miezi arobaini na miwili. Ufunuo 13:3-5.

Miezi arobaini na miwili ya mfano ya mateso ya kipapa ndiyo "saa" ya mzozo wa sheria ya Jumapili. "Saa" hiyo huanza kwa "ishara" (bendera), na huishia kwa "ishara nyingi". "Ishara" ya bendera wakati wa sheria ya Jumapili itasababisha Wakristo wowote ambao bado wako Babeli kukimbilia kwenye mlima mtakatifu mtukufu uliotukuzwa (kuinuliwa) juu ya vilima vingine.

Itakuwa katika siku za mwisho, ya kwamba mlima wa nyumba ya Bwana utawekwa imara juu ya vilele vya milima, utainuliwa juu ya vilima; na mataifa yote yatamiminika kwake. Na watu wengi watakwenda na kusema, Njooi, na tuukwee mlima wa Bwana, nyumbani mwa Mungu wa Yakobo; naye atatufundisha njia zake, nasi tutatembea katika mapito yake; kwa maana kutoka Sayuni itatoka sheria, na neno la Bwana kutoka Yerusalemu. Isaya 2:2, 3.

Kukimbia kutoka mijini wakati wa kutolewa kwa amri ya kulazimisha ibada ya Jumapili kulionyeshwa kwa mfano na kukimbia kwa Wakristo mwaka 66, na pia kukimbia kwa kanisa mwaka 538 kulikokimbilia jangwani.

Na yule mwanamke akakimbilia nyikani, ambako ana mahali palipoandaliwa na Mungu, ili wamlishe huko siku elfu moja mia mbili na sitini. Ufunuo 12:6.

Uharibifu wa Yerusalemu kuanzia mzingiro wa kwanza hadi mzingiro wa mwisho ulidumu miaka mitatu na nusu, lakini ujumbe wa onyo kuhusu uharibifu ujao ulitolewa kwa muda wa miaka saba, miaka mitatu na nusu kabla ya mzingiro wa kwanza na miaka mitatu na nusu baada ya mzingiro huo.

Unabii wote alioutoa Kristo kuhusu uharibifu wa Yerusalemu ulitimia kwa kila nukta. Wayahudi walishuhudia ukweli wa maneno yake ya onyo: 'Kipimo mnachopimia, ndicho mtakachopimiwa tena.' Mathayo 7:2.

"Ishara na maajabu yalionekana, yakiashiria janga na maangamizi. Katikati ya usiku nuru isiyo ya kawaida ilianguka juu ya hekalu na madhabahu. Kwenye mawingu wakati wa machweo yalionekana magari ya vita na wanaume wa vita wakikusanyika kwa ajili ya mapigano. Makuhani waliokuwa wakihudumu usiku katika patakatifu walitishwa na sauti za ajabu; nchi ikatetemeka, na sauti nyingi zikasikika zikilia: 'Tuondoke hapa.' Lango kuu la mashariki, ambalo lilikuwa zito kiasi kwamba lilikuwa vigumu kulifunga hata kwa watu ishirini, na ambalo lilikuwa limefungwa kwa mapingo makubwa ya chuma yaliyotiwa kwa kina kwenye sakafu ya jiwe imara, lilifunguka usiku wa manane bila uingiliaji unaonekana.-Milman, Historia ya Wayahudi, kitabu cha 13."

"Kwa miaka saba mtu mmoja aliendelea kupita huku na huko katika mitaa ya Yerusalemu, akitangaza ole zilizokuwa zinakuja juu ya mji huo. Mchana na usiku aliimba wimbo wa maombolezo wa kutisha: 'Sauti kutoka mashariki! sauti kutoka magharibi! sauti kutoka pepo nne! sauti dhidi ya Yerusalemu na dhidi ya hekalu! sauti dhidi ya mabwana harusi na mabibi harusi! sauti dhidi ya watu wote!'-Ibid. Mtu huyu wa ajabu alifungwa na kuchapwa mijeledi, lakini neno la malalamiko halikutoka kinywani mwake. Alipotukanwa na kudhalilishwa, alijibu tu: 'Ole, ole kwa Yerusalemu!' 'Ole, ole kwa wakazi wake!' Kilio chake cha onyo hakikuacha hadi alipouawa katika mzingiro aliokuwa ametabiri." The Great Controversy, 29, 30.

Uharibifu wa mwisho wa Yerusalemu halisi mnamo mwaka 70 ulitanguliwa na "ishara na maajabu" yaliyobainisha "janga na maangamizi." Ishara za onyo zilizidhihirika kwa miaka mitatu na nusu kabla ya mzingiro wa kwanza na kwa miaka mitatu na nusu iliyopelekea uharibifu. "Ishara" (kwa wingi) zilizobainisha uharibifu ujao hazikuwa "ishara" ya onyo la kukimbia, bali zilikuwa tamko la kwamba kufungwa kwa kipindi cha majaribio kulikuwa karibu.

Katika kukanyagwa chini kwa Yerusalemu ya kiroho kuanzia 538 hadi 1798, "ishara" ya onyo la kukimbia ilikuwa wakati wa chukizo la uharibifu—wakati "yule mtu wa dhambi" "alifunuliwa," kama "mwana wa uharibifu; Yeye apingaye na kujikweza juu ya yote yanayoitwa Mungu, au yanayoabudiwa; hata aketi kama Mungu katika hekalu la Mungu, akijionyesha kwamba yeye ni Mungu."

Basi mtakapona chukizo la uharibifu, kilichotajwa na nabii Danieli, kimesimama mahali patakatifu, (asomaye aelewe.) Mathayo 24:15.

Wakristo wa historia hiyo walipotambua ile "ishara" walikimbilia nyikani kwa miaka elfu moja mia mbili na sitini.

Ili wale waliodhamiria kubaki waaminifu wasimame imara dhidi ya udanganyifu na machukizo yaliyofunikwa kwa mavazi ya kikuhani na kuingizwa kanisani, ilihitajika mapambano ya kufa na kupona. Biblia haikukubaliwa kama kipimo cha imani. Fundisho la uhuru wa dini lilitwa uzushi, na waliolitetea walichukiwa na kupigwa marufuku.

Baada ya mzozo mrefu na mkali, wachache waaminifu waliamua kuvunja muungano wote na kanisa lililoasi ikiwa bado lingekataa kujinasua kutoka kwa uongo na ibada ya sanamu. Waliona kwamba utengano ulikuwa wa lazima kabisa ikiwa wangetii Neno la Mungu.

Hawakuthubutu kuvumilia makosa yenye kuangamiza roho zao wenyewe, na kutoa mfano ambao ungehatarisha imani ya watoto wao na watoto wa watoto wao. Ili kuhakikisha amani na umoja walikuwa tayari kufanya maridhiano yoyote yanayopata na uaminifu kwa Mungu; lakini walihisi kwamba hata amani ingenunuliwa kwa gharama kubwa mno ikiwa ingepatikana kwa gharama ya kanuni. Ikiwa umoja ungeweza kupatikana tu kwa kufanya maridhiano kwa gharama ya ukweli na haki, basi kuwe na kutofautiana, na hata vita. Pambano Kuu, 45.

Kadiri mwisho wa miaka elfu moja mia mbili na sitini ya mateso ya kipapa ulipokaribia, kulikuwa na "ishara" (kwa wingi), na kama ilivyokuwa kwa "ishara" mwishoni mwa siku elfu moja mia mbili na sitini ambazo Roma ya kipagani ilikanyaga Yerusalemu halisi; "ishara" hizo hazikuwa ishara za kukimbia.

“Mwokozi hutoa ishara za ujio Wake, na zaidi ya hayo, anaweka wakati ambapo ishara ya kwanza kati ya hizi itaonekana: ‘Mara tu baada ya dhiki ya siku zile jua litatiwa giza, na mwezi hautatoa mwanga wake, na nyota zitaanguka kutoka mbinguni, na nguvu za mbingu zitatikisika; na ndipo ishara ya Mwana wa Adamu itaonekana mbinguni; na ndipo makabila yote ya dunia yataomboleza, nao wataona Mwana wa Adamu akija juu ya mawingu ya mbinguni akiwa na nguvu na utukufu mkuu. Naye atawatuma malaika Wake kwa sauti kuu ya tarumbeta, nao watakusanya wateule Wake kutoka pepo nne, kutoka mwisho mmoja wa mbingu hadi mwisho mwingine.’”

Mwishoni mwa mateso makuu ya kipapa, Kristo alitangaza kwamba jua litatiwa giza, na mwezi hautatoa mwanga wake. Kisha, nyota zitaanguka kutoka mbinguni. Naye asema, ‘Jifunzeni mfano wa mtini; tawi lake likiwa bado laini, na kutoa majani, mwajua ya kuwa kiangazi kimekaribia; vivyo hivyo nanyi, mtakapona mambo haya yote, jueni ya kuwa Yeye yuko karibu, hata mlangoni.’ Mathayo 24:32, 33, ukingo.

Kristo ametupa dalili za kuja kwake. Anatangaza kwamba tunaweza kujua anapokaribia, hata yu mlangoni. Anasema kuhusu wale wanaoona ishara hizi, 'Kizazi hiki hakitapita, mpaka mambo haya yote yatimie.' Ishara hizi zimetokea. Sasa tunajua kwa hakika kwamba kuja kwa Bwana kumekaribia. 'Mbingu na nchi zitapita,' anasema, 'lakini maneno yangu hayatapita.' *The Desire of Ages*, 631, 632.

Wakati “miaka mitatu na nusu ya Yerusalemu kukanyagwa” na Roma ya kipapa ilipokuwa inakaribia kuisha, kulikuwa na mfululizo wa “ishara” ulioonyesha kuja kwa Kristo na kuanzisha historia ya Millerite. Historia ya Millerite itarudiwa kwa kila herufi katika siku za mwisho. “Ishara” hizo, ambazo zilitokea “mwishoni mwa mateso makuu ya kipapa,” zilikuwa zimeonyeshwa kwa mfano na “ishara” zilizotokea wakati wa kumalizika kwa miaka mitatu na nusu ya kukanyagwa kwa Yerusalemu kuanzia mwaka 66 hadi 70 na Roma ya kipagani. Kwa hiyo, kwa msingi wa mashahidi wawili kutakuwa na “ishara” ya bendera inayoinuliwa saa ya tetemeko kuu la ardhi, ambalo ni ishara ya onyo la kukimbia katika historia ya Roma ya kisasa, na pia kutakuwa na “ishara” kwa wingi ambazo zitatokea mwishoni mwa kipindi cha mateso cha Roma ya kisasa katika siku za mwisho.

Tutaendelea na utafiti huu katika makala ijayo.

Soma sura ya ishirini na moja ya Luka. Ndani yake Kristo anatoa onyo, 'Jihadharini nafsi zenu, msije wakati wowote mioyo yenu ikalemewa kwa ulafi, na ulevi, na mahangaiko ya maisha haya, hata siku ile ikawajia bila kutarajia. Kwa kuwa kama mtego itawajia wote wakao juu ya uso wa dunia yote. Kesheni basi, na ombeni daima, ili mhisabiwe kuwa wamestahili kuponyoka mambo haya yote, na kusimama mbele za Mwana wa Adamu' (Luka 21:34-36).

Ishara za nyakati zinatimia katika ulimwengu wetu, lakini makanisa kwa ujumla yanaonekana yamelala usingizi. Je, hatutachukua onyo kutokana na uzoefu wa wanawali wapumbavu, ambao, mwito ulipokuja, 'Tazama, Bwana-arusi anakuja; tokeni mwende kumlaki,' waligundua kwamba hawakuwa na mafuta katika taa zao? Nao walipokwenda kununua mafuta, Bwana-arusi akaingia kwenye karamu ya arusi pamoja na wanawali wenye busara, na mlango ukafungwa. Wanawali wale wapumbavu walipofika katika ukumbi wa karamu, walikataliwa bila kutarajia. Bwana wa karamu akasema, 'Siwajui.' Wakaachwa wamesimama nje katika barabara tupu, kwenye giza totoro la usiku. Manuscript Releases, juzuu ya 15, ukurasa 229.